

Everten Rebekka af Fanø

Nyhedsbrev nr. 29 – december 2005

*Afsender:
Everten Rebekka af Fanø.
Adresse: Konsul Lauritzens Plads 26, Nordby
DK 6720 Fanø.*

Nyhedsbrev nr. 25-2004.   **Everten Rebekka af Fanø**
Adresse: konsul Lauritzens Plads 26, Nordby, DK 6720 Fanø.
Tlf. 75 16 27 77   **Giro 52 65 770**

e-mail: elseognielsbrinch@post.tele.dk

Bestyrelse:

Formand:	Niels Brinch	75162777 / 20499477
kasserer:	Ninett Fischer-Jensen	75161246
Øvrige:	Per Hansen	75162173
	Gert Thomsen	86277705 / 20862205
	Ryon S. Petersen	75162805 / 40552806
Suppleant:	John-Peter Frandsen	75166888 / 40447888
	Anne Grete Aagaard	75162525

Revisor: Hans Thomsen, JT-Revision

Udvalg:

Koordinerende skipper:	Hans Groth	75162846
Maskinmester:	Ryon S. Petersen	75162805
Rigmester :	Bjørn Ovesen	75162501
Skibstømrer:	Hans Groth	75162846
Malermester:	Niels Brinch	75162777
Nautisk afdeling:	Per Hansen	75162173
Sikkerhed:	Per Hansen	75162173
Redaktør: p.t.	Niels Brinch	75162777
Kanonér:	Søren Wium	75162969

Nyt til hjemmeside: sven@fanoe-engineering.com
Turplanlægningen: Bestyrelsen

Hjemmeside: www.rebekkafanoe.dk

Forsidebillede: *sejlads til kammerlusen 2005.*

Fra Formanden

Peter Berndt, bestyrelsesformand fra Sydfyenske Dampskibsselskabs Fond Overrækker donation på 33.600,- kr. til Rebekka's formand Niels Brinch.

Rebekka's bestyrelse besluttede i foråret at ansøge fonde om tilskud til de planlagte vedligeholdelses- og forbedringsopgaver.

Vi har fået tildelt en del, i alt 75.200,- kr. og i skrivende stund netop modtaget tilsagn fra J.C.Hempels Fond om tilskud til maling i den kommende sæson på 8.000,- kr.

Jeg vil som formand for foreningen Everten Rebekka af Fanø hermed sige mange tak for tildelte beløb, da disse tilskud til skibet styrker det frivillige arbejde ved skibets drift og vedligeholdelse.

Arbejdsplanlægning.

Der indkaldes til møde onsdag den 11. januar 2006, kl. 19:30 i Laden.

Laden ligger i Nordby, bag Brugsen, Ved Møllebanken 10.

Bestyrelsen fremlægger her en liste over de arbejdsopgaver der skal udføres i det kommende år.

Jens Thyge og "Grolle" tildanner klyverbom til Rebekka

Mindeord Jens Thyge Jensen.

Ved Jens Thyges bortgang har everten Rebekka og dermed personkredsen omkring everten mistet en solid støtte. Vi kunne altid regne med Jens Thyge, som har været med fra projektets start, han var medstifter af foreningen for at få Rebekka til Fanø, han har præget arbejdet både ved at yde en stor indsats praktisk og fagligt. Hans erfaringer med skibe og sejlads sammen med snedkeriet kom i rigt mål Rebekka til

gode. Han har sidst været med til at høvle en klyverbom, som Rebekka skal udstyres med. Mange gange har Jens Thyge ført foreningens medlemmer ordentligt og redeligt gennem generalforsamlingerne. Han har været opmand for søgning af Fondsmidler, har været samarbejdspartner i forhold til sejlklubben. Han har også været Skipper og med sin redelighed og erfaring været med til at træne nye Skippere. Han har været inspirator for sejlads i det sydligere Vadehav til glæde for mange medlemmer.

Jens Thyge vil blive savnet. Vore tanker og medfølelse går til Tove og familien, som har mistet deres ankermand.

Æret være Jens Thyges minde.

Bestyrelsen for Rebekka.

Sommer-togt 2006.

Vi efterlyser fra foreningens medlemmer forslag til sejladsuger og sted for 2006.

Vi har modtaget en indbydelse fra Everten Anna, af Hamburg, som for to år siden besøgte Fanø, til at deltage i et evert træf i Nordfrisland, det tyske vadehav, med ankomst dato 25.07.06 på Pellworm, og arrangerede sejlads til den 04.08.06 med afsejling fra Föhr. Bestyrelsen arbejder videre med kontakten.

Rebekka Pellworm 2005.

Sommer-togt med Rebekka fra den 23.juli til den 30. juli 2005.

Så blev sommer togtet 2005 alligevel til noget !

I foreningen havde vi meldt ud, at der var sommertogt i ugerne 28, 29 og 30. Da vi nærmede os sommerugerne var der ingen der havde meldt sig til. For os der sejler med skibet er det ikke til at forstå, at folk ikke står i kø for at tilbringe en uge med spændende oplevelser og i godt socialt selskab. Men sådant var det altså ikke.

Da sejlsæsonen sluttede i 2004 havde vi Rebekka på bedding og hun blev slået om i bunden, så hun igen var tæt. Det viste sig i løbet af forsommeren 2005, at Rebekka igen var læk og der måtte endnu en beddingstur til for at få skiftet stævnørør og pakning. Det lænsede jo lidt på kontoen, og vi besluttede derfor, at sejle nogle dagsture i sommerugerne for at få penge på kontoen.

Heldigvis var der en del søgning til disse endagsture, hvor vi bl.a. sejlede ud og så på sæler og Fanø rundt.

Og så var der alligevel et par, der kontaktede mig for at høre om der var plads til to i sommeruge 30.

Efter at skipperne havde opgivet at komme på togt, fik vi reorganiseret skippertjansen og stykket en uge sammen med en fordeling, hvor jeg sejlede af sted lørdag den 23. juli. Niels kom og tog over tirsdag den 26. juli og Gert fra den 27.juli.

Den oprindelig plan for sommertogtet var de Nord Frisiske øer (Amrum, Fôhr, Pellworm m.m.). Der er ca. 80 sømil derned. En lang tur for en uges sejlads, men med gunstige vejrmedlinger, vinden tværs/agten for tværs og 6 knob, så det jo ikke så værst ud.

Vi lagde fra kaj kl. 21 for at få strømmen med ud af Esbjerg sejlrende og med ind syd om Amrum i det Frisiske Vadehav. Destination Wyk på Fôhr.

Besætningen: Lise og Mogens bor lige uden for Ringsted. Jeg synes derfor, at det var mest praktisk at jeg provianterede til de første dage. Du milde himmel hvor skal der handles meget ind og stuves af vejen blot for 3 mennesker. Nå, der skulle jo også være proviant både under sejladsen med nemme håndmadder, suppe, chokolade hvis vi skulle gå sukkerkold osv. og endeligt et godt måltid når vi ankom.

Lise og Mogens fik stuvet deres køjetøj om bord. Vi fik et godt måltid mad, set de sidste vejrudsigter og var klart til afgang som planlagt.

Lise og Mogens sejler selv i en mindre båd. Men ellers er de begge mere vant til at bevæge sig i luften. Begge som piloter. Det er deres første egentlige tur med et gammelt træskib.

Da vi passerede 0-bøjen, viste det sig, at der var noget mere vind end vejrmedlingerne havde spået. Vi holdt råd. Klokken var hen mod midnat. Skulle vi vende om ? Der var ingen fare på færde – det handlede om, hvor ubehageligt det kunne være i det lange løb. Besætningen havde fuld tillid til skipperen og mod på at fortsætte. Vi havde forhåbning om, at vi når vi lagde kursen om til syd ville vi få vinden mere agten ind, og Rebekka ville blive mere behagelig at være i.

Jeg ved ikke rigtigt om vi ikke havde den bedste forbindelse op til, men vinden drejede mere i syd, så der var ikke meget hjælp der. Nu var vi jo godt af sted og da der

fortsat ingen fare var så, var det blot derud ad. Vi havde for længst iført os røjsere og regntøj, så vi kunne stå imod både byger og røgvand. Og så må man sige, at det er en sand fornøjelse med vores nyerhvervede redningskraveveste.

Mogens og jeg tog tørtørn på skift ved rorstangen. Lise forsøgte at holde sig i køjen.

Under sådan en natsejlads oplever man mange fantastiske himler. Og at Sylt er en meget lang ø – kan ses i mage timer. Der er plads til mange tanker. Det er fantastisk afstressende. Man kan ikke andet end være og følge skibets bevægelser. Det blev desværre kun til motorsejlads på turen ned.

17 timers sejlads senere sejlede vi ind i Wyk havn. Efter vi havde klappet til kaj – meget lange fortøjninger, så vi kunne sove i fred på trods af tidevandsforskul på 3,8 meter – inviterede Mogens på syltetøjsmadder hvorefter vi søndag kl. 16 velfortjent kastede os på køjen. Utroligt, men vi sov til mandag morgen.

Efter et velfortjent bad og lidt bytur fik vi kontakt med Else, Niels og Bent, der var på vej ned til os. Det er forholdsvis let at rejse til dette område med offentlig transport. Vi havde kun sparsomt tæret på vores proviant på nedturen, så vi inviterede de nyankomne på vores forråd. Det blev både til suppe, steg og kage, inden vi lagde plan for næste dags sejlads.

Sejlads i dette farvand er fuldstændig afhængig af vandtider. Næste destination, Langeneese og afgang kl. 05.00. Min skippertjans var nu slut. Niels tog over.

Endnu en dag med motorsejlads, hvilket man nok må se i øjnene, at det for en stor del er i dette farvand med smalle sejlrender, megen strøm og meget lidt vand på visse steder. Vi lagde til kaj ved siden af færgeren på Langeneese. Der var vand, så vi kunne gå lige i land. Det var tidligt på dagen, kl. 09, og øen var endnu ikke vågen. Vi var nu enige om, at vi ville leje cykler og cykle fra den ene ende af øen til den anden.

Cykeludlejningen var endnu ikke åben, men vi mente nok, at vi blot kunne tage cyklerne og så betale når vi vendte tilbage. Det mente udlejereren ikke helt !!! Da han spottede os i det fjerne kom han spurtende og skældte voldsomt ud. Mit tyske er ikke så velbevandret, så jeg forsøgte på engelsk. Det blev det ikke bedre af !!! Jeg ved ikke helt hvad der formildede ham, men efter lidt tid, fik vi dog lov til at køre videre og betale senere. Det er vist meget længe siden, at Niels har været på en cykel. Det var en hård tur med alt for få udskænkingssteder. Vi fandt dog en købmand og Niels fik sin 11-bajer. Vi havde nu arbejdet os frem til den ende af øen, hvor skinnebanen til fastlandet har station. Noget af besætningen var absolut nødt til at undersøge dette fænomen nøjere – på samme måde som børn undersøger ting. Nemlig ved at pille. Vi klarede os dog uden videre tiltale.

Da vi vendte tilbage til Rebekka, stod hun på havets bund. Niels havde straks spottet blåmuslingebanker og fik fat i en pøs og samlet til et måltid. Efter frokost og middagslur var vi let og kunne lægge fra kaj.

Destination Dagesbùll, hvor vi samlede Gert op. Vi havde plan om, at ligge for svaj uden for Apfeldorn . Da vi nærmede os øen, viste det sig at det ikke var muligt at finde ankerplads, hvor der var vand nok, og hvor vi kunne ligge i læ. Vi fortsatte derfor til Pellworm, hvor vi var så heldige, at vandtiden passede med at vi kunne sejle ind i havnen. Det blev sen middag efter en dejlig sejlads. Dog også denne dag for motor.

Vi besluttede os for at tage en overligger dag og cykle øen tynd. Også denne ø bød på interessante oplevelser som f.eks. det gamle kirketårn der stadig står i forbindelse med en nyere kirke. Et tårn der kan ses mange sømil, før man kan øjne øen. Vi fandt også øens fyrtårn, som viste sig at være lukket da vi ankom. Vi fik en lang snak med en af de lokale om livet på øer, hvor de unge flytter for at få uddannelse og ikke vender tilbage. Hvor turismen tager over og landbrug og fiskeri som hovederhverv har trange kår.

Muslingspisning i Pellworm havn.

Torsdag morgen står vi atter fra kaj. Tidligt for at komme ud på højvande og for at nå Amrum, mens der endnu er vand til at sejle ind her.

Sejlrenden ud af denne havn er lang og smal. Når man ligger over på flere vandtider, er der rig mulighed for at studere hvor sandbankerne ligger. Vi kunne se hvor heldigt vi havde ramt, da vi sejlede ind. Vel ude af renden, sker det alligevel. Vi står på bunden. Det er lige med at holde øje med sejlrenderne, hvornår er vi for udadgående

og hvornår for indadgående ? Vi havde åbenbart for meget søvn i øjnene. Vi sejlede på den forkerte siden af renden. Py-ha, vi fik bakket Rebekka af. Niels kom ud af køjen. Hvorfor skulle han også sove, når vi andre stod på dækket!

På Amrum siger vi farvel til Else, Niels og Bent.

Vi andre slapper lidt af og beslutter os for også cykle denne ø tynd. Der er cykelsti på noget af digekronen, så det er muligt at cykle langs kysten på en del af øen. Inde på øen er det værd at se en stråttækt mølle. Mølle er også egnsmuseum og udstillingslokale for lokal kunst.

Det er spændende at se hvor forskellige disse øer er. Nogle øer er bebygget med få Warfer, hvor der bor en eller flere familier. De ernærer sig stort set kun ved landbrug, fiskeri og vedligeholdelse af kystlinier og diger. På andre øer er der skov og flere småbyer. Men stort set alle steder udvikles turismen.

Fredag er vejrudsigten til, at vi kan forvente at sejle Rebekka hjem til Fanø. Vi beslutter at dele hjemturen til 2 dagssejladser. Første destination er List på nordspidsen af Sylt. Endelig er der basis for at sætte sejl. Der er noget vind, men ikke for meget og den kommer fra sydvest, så det er agten for tværs, som er det der duer, når man sejler med Rebekka. Der er nogle fantastiske skyer også med byger, men vi går heldigvis fri af dem. Flot at se på, og da vi kommer til List, kan vi høre, at der har været voldsomt tordenvejr på øen.

Fra List havn sejler et sørøverskib ture med turister. Det gav os anledning til at få fyret vores kanon af som svar på deres skyderi. Og så er det jo en sand fornøjelse at have en krudtmester som Mogens ombort. Der blev skudt med maner og sørøveren stod ret !!! eller blev han forskrækket ?

Lørdag morgen det sidste hal nordover. Også denne dag med sejlene sat og ren afstresning. Efter 9 timers sejltur er vi tilbage i Nordby havn og klapper til kaj ved Langlinie kl. 17.

Et sommer togt med Rebekka kan varmt anbefales.

Anne Grete
en af skipperne,
06.11.05

Rebekka i vinterhavn den 22. december 2005.

Glædelig jul og godt nytår.